

199 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 10.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Make!

Några rader vill jag nu i största hast skrifva, för att du ej måtte vara orolig för oss, som alla äro vid god helsa.

10 Nu har jag åter börjat att lefva på nytt, då jag fick veta att du är frisk, min oro var bra stor förut. Den 6:te om Tisdagen fick jag tvenne bref, på samma gång, det ena brefvet har säkert fått ligga på postkontoret i Helsingfors, ty här har det ej funnis. Ditt tredje bref fick jag om Fredagen, och kanske om lyckan är god, får jag om Tisdagen det fjerde. Tack Älskade Make att du så ihåg kommit mig, och förlåt att jag varit så otålig, men jag håller ju så grufligt mycket af dig, så att tanken på, att jag skulle förlora min enda Älskade vän, gjorde mig tröstlös. Gud vare tackad, som låtit allt gå bra med dig.

20 Calle har med sin läsning varit mycket bra, och också annars här hemma uppfört sig bra, utom en liten ledsamhet, som han ändå öppet bekände, jag är ändå mycket nöjd att han bekände, och förlåter honom gärna, du måste äfven detsamma, och inte säga honom något derom. Var nu inte orolig, ty allt är bra i hemmet,

I morgon skrifer jag till dig et längre bref.

Om du kommer att resa genom Bårgå, så tala vi Fru Borenius, eller om du har någon annan som du kan besvara. Jag har så svårt att här få stickat åt Barnen, bommols strumpor, och om det gick ann att där få stickat, et dussin åt hvardera, så skulle vi få dem på vå<r> genomresa, ty jag kan o<möj>ligt vara dem förrutan. Skrif åt mig om det går an. Farväl nu Älskade Make.

Gud vare med dig.

30

Din Jeanette.

Den 10:de November.

200 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 12.XI 1849
HUB, JVS handskriftssamling

H:fors den 12 November.

Älskade Maka min!

40

Dina bref äro i min saknad min stora glädje, och jag väntar på postdagarne såsom på högtidsdagar. Förlåt Älskade min, att jag med några dagar förlängt Din oro, då jag försummade första post efter min hitkomst. Det är dock nu förbi, och Du har väl fått tre mina bref. Lika många har jag af Dig. Men ett bref i veckan börjar blifva mig för litet. Är Du riktigt snäll, så skrifer Du två gånger.

50 Gud löne Dig, ljufva Maka, för Din kärlek. Hvarje ord derom är mig en lycka. Och Du hushållar dock så med tecknen till tillgifvenhet, när jag är Dig nära, och en blick i Ditt hjerta får jag så sällan göra? Du vill icke, att jag skall resa, och blott när jag är borta, får jag veta något, om hvad Du känner och tänker! Du vet dock, huru lycklig det skulle göra mig att veta, hvad i Ditt hjerta föregår, att känna det som mitt eget; och Du har väl sjelf funnit att Dina bref gjort mig lugnare och lyckligare för hvarje gång, jag återvändt till Dig. Tänk då icke, att min önskan, att engång se Ditt hjerta öppnare, bevisar mindre tillgifvenhet. Hvarföre